

eget Program, men hvis det ikke vil det, saa bruge Forfatningen. Det vil ikke medføre en mangeaarig oprivende Forfatningskamp at prøve en Opløsning. En Grundlovsparagraf siger jo med rene og klare Ord, at Kongen kan opløse hele Rigsdagen eller et af Tingene. Det er altsaa ikke Forfatningskamp, men Forfatningsbrug, vi anbefale. Men de Herrer tør ikke bruge Forfatningen til Fordel for deres eget Program.

Anders Nielsen: Paa dette Tidspunkt skal jeg afholde mig fra at komme ind paa det foreliggende Forslags Realitet, jeg har kun nogle enkelte Bemærkninger at gøre.

Maa jeg først sige til det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg), at det er med fuld Føje, naar vi bebrejde dem, der i Torsdags stemte mod § 1 i det foreliggende Forslag, deres udemokratiske Færd, thi de have ikke votet endnu i Dag, trods det, der er givet al Anledning dertil, at udtale, at de foretrække § 1 af 1903 fremfor § 1 af 1908, og de maa saaledes lade det staa, at den Paragraf, som de vilde have forkastet i Torsdag, er at foretrække — fra et demokratisk Standpunkt — fremfor den, de Herrer lovpriste i høje Toner for 5 Aar siden.

Naar det ærede Medlem videre siger, at vi ere blevne drevne frem af den offentlige Mening til disse Fremskridt, der findes paa § 1 i Forhold til tidligere, er det jo ikke rigtigt. Hvem var det, der drev os frem i Tiden fra 24. November til 5. December samme Aar? Det var ikke de Herrer Socialdemokrater, skønt de gerne ville være offentlig Mening og dermed Drivfjederen i Venstres Fremskridtstanker. Det var ikke de Herrer, for de erklærede den 24. November, at de frafaldt enhver Ændring i Henseende til Omkalfatring af det foreliggende Forslag. Det var ikke afgjort, om de overhovedet vilde stille Ændringsforslag, men selv om de vilde stille saadanne, skulde de ikke hindre Forslagets videre Gang. Altsaa, det var ikke de Herrer, der i Egenskab af offentlig Mening dreve os frem. Hvor var den offentlige Menings Paavirkning i Tiden fra 24. November til 5. December? Det er simpelt hen et Postulat, som saa mange andre, det ærede Medlem opvarter med ved denne og andre Lejligheder, et Postulat, der har sit værdige Sidestykke i dette: at den privilegerede Valgret har Overherredømmet i Amsraadene. Jeg har tidligere udtalt mig udførligt om Amsraadenes Sammensætning og

skal ikke her komme ind derpaa, men naar blot noget saadant kan siges, som at den privilegerede Valgret har Overherredømmet i Amsraadene, er det et tilstrækkeligt Vidnesbyrd om, af hvilken Art, af hvilken Værdi, af hvilken Lødighed de Herrers Agitation er.

Det ærede Medlem sagde, at man kunde ikke sammenligne § 1 af 1903 med § 1 af 1908, thi det var inkommensurable Størrelser, man kunde ikke sammenligne et Poppeltræ med et Tordenskrald. Det er dog noget af det mærkeligste, jeg har hørt, at man ikke kan sammenligne to tilsvarende Paragraffer, to de samme Forhold omfattende Forslag. Men ved at høre det ærede Medlem sige, at et Poppeltræ og et Tordenskrald ere inkommensurable Størrelser, kommer jeg til at tænke paa, at der er ogsaa andre inkommensurable Størrelser, og det er Argumenter og Tordentaler, Agitationsbulder. Det er det sidste, det ærede Medlem er stærk i, og der drager han atter min Erindring hen imod Tiden omkring 1903, da de radikales Hovedorgan stemplede ham som den store Raaber, hvis Fjernelse fra Folketinget vilde være en Befrielse for det offentlige Liv. Jeg kommer til at tænke paa, at Argumenter og Tordentaler ere inkommensurable Størrelser, og jeg skal gerne lade det ærede Medlem have Æren for at fortsætte med sine Tordentaler, jeg agter ikke at tage Ordet mere. Jeg stemmer med Glæde for dette Forslag. Jeg betragter det som en Ære for Tinget at vedtage det, og Flertallet venter med Tilfredsstillelse at se det ophøjet til Lov i den aller nærmeste Tid.

Poul Christensen: Heller ikke jeg skal forlænge denne Debat yderligere. Ogsaa jeg nærer den Opfattelse, at det vilde være heldigt for Reformpartiet, om det i denne Sag havde valgt det ærede Medlem fra Assens (Berntsen) til Ordfører. Han har gammel og praktisk Erfaring for, hvordan den Sag skal skæres. Han staar nu her og forundrer sig i Dag, som han forundrede sig i 1894, da vi andre stemte imod det storpolitiske Forlig, han da lavede. Det ærede Medlem vil blive ved med at forundre sig, det føler jeg mig overbevist om, hver Gang han gaar med til et Forlig, hvor Venstres Mærkesager blive forkvaklede. Men det ærede Medlem er jo sin Stilling bekendt, og derfor er der saa stor Forskel paa ham og det ærede Medlem fra Løvel (Anders Nielsen). Men hvis det ærede Medlem fra Assens havde været Ordfører, vilde det Tempo,